

Talan väckt den 19 augusti 2025 – Ungern mot kommissionen

(Mål T-572/25)

(C/2025/5223)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér och G. Koós)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/1147 av den 11 juni 2025 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av vissa medlemsstater inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) ⁽¹⁾, i den del kommissionen däri från unionsfinansiering har undantagit, såvitt gäller Ungern, ett belopp på 1 840 833,97 euro på grund av att det inte har gjorts ett tillräckligt antal kontroller på plats för räkenskapsåren 2018, 2019 och 2020, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Ungern yrkar att det angripna beslutet delvis ska ogiltigförklaras, eftersom Ungern inte har åsidosatt unionsbestämmelserna om det tillräckliga antalet kontroller på plats, särskilt vad gäller de mer frekventa kontroller som genomförts efter att antalet oegentligheter konstaterats ligga på en hög nivå. Det tillvägagångssätt som Ungern tillämpat är förenligt med artiklarna 30, 31 och 35 i förordning nr 809/2014. ⁽²⁾

Enligt den ungerska regeringen är kommissionens tolkning av artikel 35 i förordning nr 809/2014 felaktig. Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av bestämmelsen, enligt vilken ”den behöriga myndigheten [ska] öka procentandelen stödmottagare som ska kontrolleras under det efterföljande året” och har utifrån denna felaktiga tolkning funnit att det föreligger ett felaktigt tillvägagångssätt. Enligt den ungerska regeringen grundas beslutet att undanta vissa utgifter från finansiering på att kommissionen, i sina arbetsdokument, anser sig vara bunden av en tolkning som dels är tekniskt felaktig, dels inte är förenlig med den ovannämnda bestämmelsen i förordningen.

När kommissionen antog dessa arbetsdokument berövade den i praktiken medlemsstaterna deras befogenhet att själva bestämma det antal ytterligare stödmottagare som de anser vara nödvändigt att kontrollera på plats. Det omtvistade undantagandet från finansiering är rättsstridigt eftersom kommissionen, i strid med förordningen, konkret och med tillämpning av en bestämd beräkningsmetod fastställer hur mycket antalet kontroller bör öka och inte accepterar någon annan ökning. Detta fastställande saknar dessutom teknisk grund, eftersom kommissionen inte beaktar skillnader mellan de kontroller som medlemsstaterna gör eller skillnader mellan hur effektiva de är.

⁽¹⁾ EUT L, 2025/1147.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, 2014, s. 69).